

РЕФЕРАТ

Епихов Илья Александрович

ВНУТРИПОЛИТИЧЕСКОЕ РАЗВИТИЕ СЕРБИИ В 1903-1914 гг.

Дипломная работа состоит из 62 страниц. Список использованной литературы и источников составляет 77 позиций.

Ключевые слова: Майский переворот, Обреновичи, Карагеоргиевичи, парламентаризм, Никола Пашич, офицерский корпус, Королевство Сербия Сараевское убийство.

Актуальность темы определена стабильно высоким интересом к сербской проблематике по причине близости именно этого южнославянского этноса к восточным славянам. Также можно добавить сюда традиционные взаимные симпатии как между сербским и белорусским народами, так и между сербами и русскими. Однако в последние годы очередной всплеск интереса к балканской тематике (к сербской в том числе) связан еще и с миграционным кризисом в Европе, а также с открытым вопросом о статусе Косова. Помимо традиционных связей, движущей силой является так же научная актуальность. Публикация новых источников по истории Сербского государства конца XIX – нач. XX в. дает возможность посмотреть на его развитие другим взглядом, оперируя новыми данными и мнениями.

Объектом исследования является Королевство Сербия в 1903 – 1914 гг.

Предметом исследования – процесс внутривполитического развития сербского государства в условиях становления парламентаризма.

Цель этой работы – показать развитие внутривполитической жизни Сербского государства в период правления династии Карагеоргиевичей.

Задачи этой работы: рассмотреть источники и историографию по данной проблеме; выделить причины, приведшие к перевороту 1903 г. и смене правящей династии; определить характерные черты внутривполитического развития Сербии в период правления Карагеоргиевичей; выделить и объяснить факторы, имевшие влияние на внутреннюю политику страны.

Методы исследования: как общенаучные (анализ, синтез, дедукция, индукция, описание, сравнение и т.д.), так и специально-исторические. При разработке проблемы применялись основные методы исторического исследования: историко-сравнительный, историко-ретроспективный, историко-типологический, историко-системный.

Выводы: создание парламентской системы в Сербии тормозилось влиянием офицеров-«заговорщиков» и традиционным патриархальным обществом, которое любые преобразования «по-европейски» трактовала на свой лад.

РЭФЕРАТ

Епіхаў Ілля Аляксандравіч

УНУТРЫПАЛІТЫЧНАЕ РАЗВІЦЦЁ СЕРБІІ Ў 1903-1914 гг.

Дыпломная праца складаецца з 62 старонак. Спіс выкарыстанай літаратуры і крыніц складае 77 пазіцый.

Ключавыя словы: Майскі пераварот, Абрэнавічы, Караджорджавічы, парламентарызм, Нікола Пашыч, афіцэрскі корпус, Каралеўства Сербія, Сараеўскае забойства.

Актуальнасць тэмы вызначана стабільна высокай цікавасцю да сербскай праблематыцы па прычыне блізкасці менавіта гэтага паўднёваславянскага этнасу да ўсходніх славян. Таксама можна дадаць сюды традыцыйныя ўзаемныя сімпатыі як паміж сербскім і беларускім народамі, так і паміж сербамі і рускімі. Аднак у апошнія гады чарговы ўсплёск цікавасці да балканскай тэматыцы (да сербскай ў тым ліку) звязаны яшчэ і з міграцыйным крызісам у Еўропе, а таксама з адкрытым пытаннем аб статусе Косава. Акрамя традыцыйных сувязяў, рухаючай сілай з'яўляецца так сама і навуковая актуальнасць. Публікацыя новых крыніц па гісторыі Сербскай дзяржавы канца XIX - пач. XX ст. дае магчымасць паглядзець на яго развіццё іншым поглядам, аперуючы новымі дадзенымі і думкамі.

Аб'ектам даследавання з'яўляецца Каралеўства Сербія ў 1903 - 1914 гг.

Прадметам даследавання - працэс ўнутрыпалітычнага развіцця сербскай дзяржавы ва ўмовах станаўлення парламентарызму.

Мэта гэтай працы - паказаць развіццё ўнутрыпалітычнага жыцця Сербскай дзяржавы ў перыяд праўлення дынастыі Карагеоргіевічаў.

Задачы гэтай працы: правесці аналіз крыніц і гістарыяграфіі па дадзенай праблеме; вылучыць прычыны, якія прывялі да перавароту 1903 г. і змене кіруючай дынастыі; вызначыць характэрныя рысы ўнутрыпалітычнага развіцця Сербіі ў перыяд праўлення Карагеоргіевічаў; вылучыць і растлумачыць фактары, уплываўшыя на ўнутраную палітыку краіны.

Метады даследавання: як агульнанавуковыя (аналіз, сінтэз, дэдукцыя, індукцыя, апісанне, параўнанне і г.д.), так і спецыяльна-гістарычныя. Пры распрацоўцы праблемы ўжываліся асноўныя метады гістарычнага даследавання: гісторыка-параўнальны, гісторыка-рэтраспектыўны, гісторыка-тыпалагічны, гісторыка-сістэмны.

Высновы: стварэнне парламенцкай сістэмы ў Сербіі тармазілася ўплывам афіцэраў-«змоўшчыкаў» і традыцыйным патрыярхальным грамадствам, якое любыя пераўтварэнні «па-еўрапейску» тлумачыла на свой лад.

SUMMARY

Epihov Ilya Alexandrovich

DOMESTIC POLITICAL DEVELOPMENT OF SERBIA IN 1903-1914

Graduate work consists of 62 pages. The list of references and sources is 77 positions.

Key words: May coup, Obrenovic dynasty, Karageorgievich dynasty, parliamentarism, Nikola Pasic, officer corps, Kingdom of Serbia, Assassination of Archduke Franz Ferdinand.

The relevance of the topic is determined by the consistently high interest in Serbian problems due to the proximity of this South Slavic ethnic group to the Eastern Slavs. You can also add here the traditional mutual sympathy between the Serbian and Belarusian peoples, and between Serbs and Russians. However, in recent years, another surge of interest in the Balkan theme (including Serbian) is also associated with the migration crisis in Europe, as well as with the open question of the status of Kosovo. In addition to traditional ties, the driving force is also scientific relevance. The publication of new sources on the history of the Serbian state in the late XIX – early XX century provides an opportunity to look at its development different look, in terms of new data and opinions.

The object of the study is the Kingdom of Serbia in 1903-1914.

The subject of the research is the process of domestic political development of the Serbian state in the conditions of the formation of parliamentarism.

The purpose of this work is to show the development of the domestic political life of the Serbian state during the rule of the Karageorgievich dynasty.

The objectives of this work: to analyze the sources and historiography on this issue; to identify the reasons that led to the 1903 coup and the change of the ruling dynasty; to determine the characteristic features of the domestic political development of Serbia during the rule of the Karageorgievich dynasty; identify and explain the factors that had an impact on the domestic policy of the country.

Research methods: both general scientific (analysis, synthesis, deduction, induction, description, comparison, etc.), and specially historical methods. In developing the problem, the main methods of historical research were used: historical-comparative, historical-retrospective, historical-typological, historical-systemic.

Conclusions: the creation of a parliamentary system in Serbia was hampered by the influence of army officers conspiracy and the traditional patriarchal society, which any transformation "in a European way" interpreted in its own way.